

Contact Nieuwsblad

uitgave Lectorkraam Contact

Postadres: MCM de Grootstraat 67, 3119 VM Schiedam

Schiedam, themanummer 2

Telefoon (010) 426 71 91 / 470 54 35

Elk uur is kostbaar. Wacht niet op een tijd, die je beter uitkomt, want je bent niet zeker, dat je die krijgen zult!

Geen kreet van een zakenman of aandelenhandelaar die ieder moment de koersen bij moet houden om tijdig te kopen, of te verkopen. Maar een kreet die ieder mens aangaat. Een voorbeeld uit de praktijk.

Het is ochtend. De winkel is vol klanten en weer gaat de deur open. Er komt een man binnen. Hij pakt een mandje en doet er koekjes en beschuit in. Boodschappen doen. Niets vreemds aan. Hoeveel keer zal hij dit al niet gedaan hebben? En met hem, ieder ander mens? Boedschappen doen, en daarna weer naar huis. Gewoon toch?

Maar dan opeens ziet een personeelslid hoe de man benauwd om zich heen kijkt en de kleur uit zijn gezicht wegtrekt.

Er wordt een stoel uit de kantine gehaald. Maar de man is ondertussen al op de beschuitbak gaan zitten, die onder zijn gewicht half wegzakt.

Eén van de personeelsleden snelt naar de telefoon om de GGD te bellen. De kassa's ratelen niet meer. Iemand maakt het boordje van het overhemd van de man los. Dan komen de mannen van de GGD. Ze leggen de man op de brancard en brengen hem naar de ambulance. Dan is het voorbij.

Een ieder neemt zijn plek weer in op de werkvloer. De mensen staan weer in de rij bij de twee kassa's, die weer volop ratelen. De tijd gaat immers weer gewoon verder...!

Voor die man echter niet. Later horen we dat hij is overleden.

Het kwam plotseling, onverwachts. Natuurlijk, dat kan...

Dat kan ook ons gebeuren. En dan?

Wat is de spreuk boven dit stukje toch veelzeggend. Voor ouderen, maar net zo goed voor kinderen en jongeren. Ieder uur is kostbaar. Wacht niet...

Waarmee niet wachten...?

Hard studeren...; promotie maken...; geld verdienen...; genieten van het leven, ...; of ...?

Vanuit de Bijbel klinkt de roepstem van de Goede Herder tot ons. **“Luister...!”**

Hij roept ons op **het Koninkrijk van God** te zoeken, en Zijn gerechtigheid. Waarom?

Omdat de schatten op de aarde maar voor ‘het even’ zijn. Als een prachtig zandkasteel... tot de vloed komt, of het regenwater erop neer daalt...

Nee, het wordt ons niet toegeroepen om ons onverschillig te maken, of moedeloos.

Als je verder luistert, dan hoor je dat Hij ons wijst op schatten in de Hemel, die niet vergaan. Sterker, Hij wijst ons op onze hemelse Vader Die voor ons zorgen wil.

We worden opgeroepen onze bezorgdheid én onbezorgdheid in Zijn handen te leggen en ons levenshuis te bouwen op Christus, de Heere. Dan **stáát** het. Zelfs als ons lichaam sterven gaat.

Om te lezen, uit de Bijbel

Mattheüs hoofdstuk 5 t/m 7

De eerste woorden die Jezus in het openbaar spreekt zijn een oproep:

“Bekeert u en geloof het Evangelie”

Vlak daarna lezen we in de genoemde hoofdstukken ‘de Bergrede’ van de Heere Jezus. Deze ‘rede’ wordt weleens ‘de Grondwet van het Koninkrijk van God’ genoemd.

Welke ‘Grondwet’ is praktisch in ons leven? Anders gezegd:

“Waar bouwen wij ons leven op?”

Wie zegt mij dat God echt bestaat?

‘Als God echt bestaat, dan...’. Dit is een kreet die meestal wordt geuit als mensen te maken hebben met vervelende, moeilijke of ernstige gebeurtenissen waar zij zelf niets aan kunnen veranderen.

We kunnen denken aan natuurrampen, oorlogen, ziekten, geweld en het meegesleurd worden van geliefden door drank en drugs.

‘God, als U dan echt bestaat, dan...’

Vaak volgen op deze woorden verzoeken aan God om Zijn bestaan te tonen door die vervelende situatie weg te nemen. Om het lijden te veranderen in geluk!

En dan?

Als het niet gebeurt... dan bestaat God niet?

En als het wel gebeurt... laten we dan de eer bij God en leven we voortaan vanuit Hem... of

verklaren we het wonder weg, en gaan we weer zonder God verder, totdat er weer een moment komt waarop we het zelf niet meer in de hand hebben?

God is geen Eerste Hulp Bij Ongelukken, die je slechts nodig hebt bij een ongeluk.

Lees Lukas 17 vers 11 t/m 19 eens. Lijken veel mensen niet op die negen melaatsen? Je mist dan wel het Grootste Geluk!

Door de Bijbel leren we God kennen als de Schepper van hemel en aarde. Van de bomen, bloemen, planten en dieren.

En ook van de mens.

Bekijk de bloemen en planten eens goed... Overzie de velden vol met maïs en koren; de bomen met fruit; de zeeën en bergen; het nieuwe leven dat groeide in de moederschoot...

Het vertelt ons dat er meer moet zijn dan ‘toeval’. Het vertelt ons van wonderen, van orde, van liefde en goedheid.

In de Bijbel wordt ons het geheim geopenbaard: Het vertelt ons van God de HEERE, Die hemel en aarde schiep.

En zie, het was zeer goed!

(Uit de Bijbel, Genesis 1 en 2)

Waar is dat ‘zeer goede’ gebleven?

“**Was** zeer goed”, zegt iemand misschien. “Ik zie daar zo weinig van. Is God dan dood, of heeft Hij het niet meer in de hand?”

De Bijbel vertelt ons van een strijd tussen licht en duisternis, tussen goed en kwaad. Tussen God, de Schepper, en de duivel, die de vader van de leugen wordt genoemd. Het is de gevallen engel die samen met zijn trawanten maar één doel voor ogen had en heeft: Het geluk tussen God en mens, en daarmee ook tussen de mensen onderling, kapot te maken. Het is hem gelukt, en het lukt hem steeds weer. Hij weet de woorden van God zó te verdraaien, dat hij er **de door God gewaarschuwde mens** mee van God wist en weet af te trekken.

Hij laat de mensen filosoferen over goed en kwaad. Op zich is daar niets mis mee. Maar hij doet het op zó’n manier, dat de mensen zeggen: “Ach dat kwade is zo erg toch niet?!”

En dan volgt vanzelf het goed praten van het kwaad en het in de wind slaan van Gods Goede Leefregels.

We lezen erover in Genesis 3

Is dat zo erg toch niet?

De Bijbel vertelt ons dat er twee wegen zijn waarop we kunnen leven:

1* de weg van het **Leven**, daar leef je op als je luistert naar de woorden van God en er naar leeft. Op die weg leer je zien dat het ‘zeer goede’ van God nog springlevend is;

2* de weg van de **dood**. Daarop leef je als je **geen** gehoor geeft aan de roepstem van je Schepper, en je je eigen gang blijft gaan. Je keert je dan van het ‘zeer goede’ af, en verklaart de zegeningen in het dagelijks leven als ‘mensenwerk’, ‘gewoon’ of ‘toeval’.

De Bijbel leert ons dat de eerste weg ons brengt naar het Hemels Vaderhuis, waar het kwaad en alle ellende voorgoed voorbij zullen zijn.

De tweede weg brengt ons in de hel, waar de duisternis en ellende in volle omvang zullen heersen.

‘Daarom wil ik niet geloven’

“Omdat er gedreigd wordt met de hel, wil ik niet geloven”, zei eens een leerling tegen mij tijdens de Godsdienstles.

Misschien leeft een gelijksoortig gevoel ook wel bij u, of bij jou. Maar is deze gedachte juist? Is het spreken over de hel een dreigen van God om mensen aan Zijn kant te krijgen?

Nee! Als we de Boodschap van de Bijbel tot ons door laten dringen, dan ontdekken we dat deze gedachte niet juist is. Onze Schepper dreigt niet met de hel!

Hij vertelt ons dat wij door de zonden onze relatie met Hem verspeeld hebben, en dat er daardoor een voor de mens **onherstelbare** kloof tussen God en de mens is ontstaan.

Maar God heeft zich niet bij deze situatie neergelegd. Ook al heeft de mens tegen beter weten in gekozen voor de dood en hel, God heeft voor een Brug over de kloof gezorgd. Hoe?

Door Zijn Zoon, de Heere Jezus, mens te laten worden en de straf te laten dragen die wij verdiend hadden.

Hij kon dat, omdat Hij nooit gezondigd heeft!

Daardoor klinkt de Boodschap van het Evangelie:

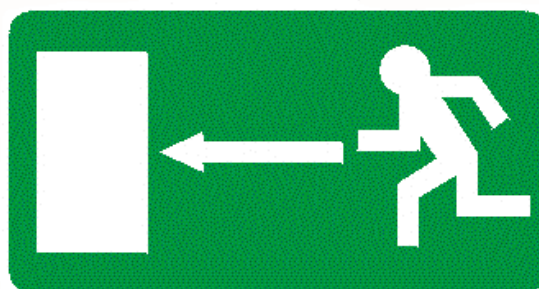
“Want alzo lief heeft God de wereld gehad,
dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,
opdat een ieder, die in Hem gelooft,

niet verderve (niet verloren ga),
maar het eeuwige leven hebbe”

Johannes 3 vers 16

Nogmaals, God dreigt niet met de hel, maar wijst ons juist op de hopeloze situatie waarin wij ons bevinden door ons leven zonder Hem.

Maar daar laat Hij het niet bij. Je zou het zo kunnen zeggen: Hij wijst ons, die leven met het uitzicht op de dood, op de NOODUITGANG.

Als wij van die NOODUITGANG gebruik maken komen we terecht op de Weg van het Leven!

Met dát doel laat Hij ook vandaag de Bijbelse Boodschap verkondigen. Opdat de mensen tot Hem de toevlucht nemen en leven zullen.

Wat een Liefde!

God leeft!

Natasja is achttien jaar als ze voor het eerst een boek in handen krijgt waarin ze geschiedenissen leest van Russische Christenen. Ze leest over bekeringen, over vervolgingen die Christenen ondergaan en over de wondere daden van God in het leven van mensen.

Ze is vastbesloten: die God wil ze ook leren kennen. Ze gaat de diensten van de Christenen bezoeken en de Bijbel lezen. En dan begint ook de strijd! De ouders van Natasja plagen en bespotten haar. Als haar ouders merken dat het haar ernst is, wordt haar verboden de samenkomsten te bezoeken. Er volgt een moeilijke periode waarin ze in het geheim toch de samenkomsten bezoekt. Haar geweten klaagt haar echter aan dat ze door zo te handelen eigenlijk haar ouders bedriegt. Ze besluit erover te praten met een ouderling van de gemeente, die haar raad geeft en met haar bidt.

Natasja behoeft echter niet lang na te denken over een oplossing want haar ouders hebben haar

'betrap't' en thuisgekomen wordt ze geslagen met een riem. Opnieuw wordt haar verboden nog een keer de samenkomsten te bezoeken. Natasja zegt op een rustige manier dat ze dat niet zal nalaten.

Ouders verstoren de dienst

Er breekt een verschrikkelijke tijd aan voor Natasja. De gemeente kan weinig voor haar doen. En toch ook... veel. Er wordt door de gehele gemeente voor haar gebeden.

Dan op een zondagmorgen komt tijdens de preek de moeder van Natasja binnen, loopt op haar toe, slaat haar in het gezicht en voordat iemand heeft kunnen ingrijpen, trekt haar moeder haar mee naar buiten. De gemeente blijft verslagen achter.

Natasja blijft echter komen. Enkele weken later gebeurt hetzelfde opnieuw. Nu komt de vader van Natasja scheldend en vloekend binnen, loopt op de voorganger toe, grijpt hem bij de borst en wil de prediker mee naar buiten nemen. "Jullie hebben mijn dochter afgenomen", schreeuwt hij. Potige gemeenteleden brengen de man naar buiten en proberen hem tot rede te brengen. Bang gaat Natasja naar huis, waar ze opnieuw geslagen wordt. Natasja gaat er steeds slechter uitzien, maar ze vindt troost in de Bijbel en weet zich omringd door de liefde en gebeden van de gemeente.

"Wie Mij belijden zal..."

Het is weer zondag. Natasja is zoals altijd in de samenkomst en luistert naar de prediker die spreekt over het thema: "Wie Mij (Jezus) belijden zal voor de mensen, die zal Ik belijden voor Mijn Vader Die in de hemelen is". Aan het eind van de prediking vraagt de voorganger of er mensen zijn die het verlangen hebben om de Heere te dienen en Zijn Naam te belijden in het midden van de gemeente.

Natasja staat op, loopt naar voren, en knielt. Ze bidt om vergeving van haar zonden, om moed en kracht in de strijd waarin zij staat en bidt of de Heere het hart van haar ouders wil breken. Dan staat ze op en vertelt voor de hele gemeente dat haar vader deze morgen opnieuw verboden heeft nog een voet in de gemeente te zetten en haar zelfs bedreigd heeft met de dood. "Maar ik heb de Heere en de gemeente lief gekregen, ik kan niet anders..."

De gemeente heeft ontroerd geluisterd en de voorganger roept op tot gebed voor Natasja.

Natasja blijft zoals andere zondagen tussen de diensten in de gemeente. Na de avonddienst gaat ze echter niet naar de jeugdbijeenkomst maar besluit direct naar huis te gaan.

Een wonderlijke gebedsverhoring

Als Natasja thuis komt is haar vader blind van woede. Hij grijpt haar vast en schreeuwt: "En nu belooft je dat het de laatste keer geweest is, anders sla ik je murw met deze riem".

Natasja wordt bleek, ze denkt aan de wonderen van God in het leven van Zijn kinderen waarover ze gelezen heeft in het eerste boek dat ze in handen kreeg. Dan antwoordt ze rustig, maar beslist: "Hoe lief ik jullie ook heb, ik kan dit niet beloven, ik heb vanmorgen beloofd dat ik voortaan de Heere zal dienen, ik kan niet anders..."

Haar vader laat haar niet uitspreken, duwt haar de kamer binnen en schreeuwt: "Kleed je uit en ga

op bed liggen." Natasja gehoorzaamt. Even later ligt ze op haar bed en wacht op de pijnlijke slagen.

Er gebeurt echter iets vreemds

Driemaal heft de vertoornde vader zijn arm met de riem op om haar te slaan en driemaal laat hij zijn arm weer zakken... Dan verlaat hij als een gebroken man de kamer. Natasja kleedt zich aan, knielt, en dankt vol verwondering de Heere.

Wat is er gebeurd? Na de avonddienst is de jeugd zoals elke zondag bij elkaar. De jeugdleader begint de bijeenkomst en zegt dat zij deze avond zullen doorbrengen in gebed. Waar één lid lijdt, lijden alle leden mede. "Wij weten dat Natasja vanavond niet bij ons is, maar dat ze naar huis wilde gaan. Ze heeft vanmorgen verteld dat zij door haar vader met de dood bedreigd is, kunnen wij dan vanavond zingen en praten met elkaar?"

En zo is de gehele jeugd van Novosibirsk die avond neergeknield en heeft de Heere met smeekgebeden gevraagd zich over Natasja te ontfermen, op het moment dat haar vader met opgeheven arm gereed stond haar te slaan.

God werkt door

Na deze zondag is de houding van de ouders van Natasja radicaal gewijzigd. Niets wordt haar meer in de weg gelegd, zodat Natasja besluit zich te laten dopen. Deze dienst wordt zelfs door haar moeder bijgewoond. Nu, twee jaar later bezoeken beide ouders regelmatig de diensten.

Natasja en de bibliotheek

Natasja is in korte tijd gerijpt tot een ernstige jonge vrouw, die vanaf haar doop alle vrije tijd geeft aan het werk van de straatbibliotheek waar mensen Bijbels en boeken met de Bijbelse Boodschap kunnen lenen. En als ze vrije dagen heeft stelt ze zich beschikbaar om met evangelisatiegroepen de dorpen in de taiga te bezoeken. Zo is zij nu een middel in Gods hand om anderen bekend te maken met de weg tot behoud. (1*)

Het is ons gebed dat ook de Lectuurkraam Contact zo'n middel mag zijn in Gods hand.

In de regel kunt u iedere eerste zaterdag van de maand bij ons terecht. Met uitzondering van de maand augustus. Daarnaast is er de mogelijkheid om schriftelijk of telefonisch met ons door te praten over geloofs- en levensvragen.

(1*)Overgenomen uit: Friedensstimme-Kontakt, Nederland. Deze organisatie ondersteunt het werk van Bijbelverspreiding in de voormalige Sovjet-Unie. Info: St. Friedensstimme Nederland, Postbus 15, 2800 AA Gouda